

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA AJAKIRI

XII. aastakäik

Uue aasta õnnesoov suurelt juhilt ja tema abikaasalt Eesti skautidele.

Savani in Kenya

*"Good camping" to you, wherever you be,
In nineteen hundred and thirty-three.*

*Baden Powell
of Baden-Powell.*

№ 3

Jaanu ar

1933. a.

VÄLJAANDJA:

EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.
Talitaja: R. ROOS.

Toimetuse liikmed: R. TREU, H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE AADRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

SISU: Peavanema käsukiri. Toimetuselt. Pilk tagasi. Eesti skautlus arengu üksmeelses sisuliselt innukas mängus. Skaudi II säädus. Pojad kaljul. Tervitusi välismailt. Teateid. Ilmunud kirjandus. Kuulutus.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide malevale.

Tallinnas, 1. jaanuaril 1933.

§ 1.

Uue aasta puhul soovin kõigile skautidele uut hoogu ja jõudu eelolevaks tööaastaks, et see oleks veel tulemusrikkam kui möödunud aasta seda oli.

Tagasivaadates aastavahetusel, paistab silma, et möödunud aasta Eesti skautluse peres oli üks töörikkam ja põhjapanevam. Eriti alla võib kriipsutada hästi kordaläinud II Suurlaagrit, uute malevate asutamist, skaut-rühmituste levimist maale, Eesti skautide pere kasvamist 3000 liikme peale, kordaläinud ja meeleolurikast skautjuhtide aasta-koosolekut Rakveres, Peastaabis järjekindlat tegevust — pidades nüüd oma koosolekuid kord nädalas, alajuhtide ametisse panemist, Kaitseministri ja Haridus-sotsiaalministri häätahtlist suhtumist ja soovitusi Eesti Skautide Malevale.

See kõik räägib iseenesest küllalt selget keelt möödunud aasta tööst. Kuid see kõik on veel vähe! Eesti skautlus ei ole saavutanud veel küllalt. Palju on poisse, kes ei ole skautide ridades. Ka palju on vanemaid, kes ei tunne kaasa skautlisele liikumisele. Siin ootab meid tööväli — kõik, nii noored kui vanad, skautluse lipu alla. Selleks, mu poisid, uude aastasse — uue töötahtega ja kindla usuga endi võidusse, ning meie võidame — „Olge valmis!“

§ 2.

Jällegi on kasvanud Eesti Skautide pere ühe maleva võrra ja nimelt Sakala Skautide Maleva, asukohaga Viljandis.

Nimetatud Maleva teotses seni Sakala Noorseppade Malevana, kuid nüüd otustas ühineda Eesti skautide perega, astudes Eesti Skautide Malevasse.

Maleva vanemaks kinnitan h-ra Jaan Depman'i määramata aja peale.

§ 3.

Luban vastu võtta ja kanda skautmaster Eugen Pavelson'il Inglismaal asuva kõrgema rahvusvahelise skautide kooli — Gilwelli teise kursuse lõpetamise tõendusena „metsamärki“, mida ta omas kaheaastase kursuse lõpetamise puhul. Tema on seega teine Eesti skautmaster, kes omab Gilwelli diplomi.

§ 4.

Käesolevast aastast alates ilmub minu käsukiri järjekindlalt tarvidusmööda. Ning seepärast palun kõigil üksustel võtta seda kui käsku, ning täpselt tema järele talitada. Säilitades siinjuures häätahtlikult, päalesundimatut distsipliini.

Peavanem: *N. Kann.*

Peastaabi ülem: *J. Hünerson.*

Toimetuselt.

Palume neid lahkeid kirjasaatjaid vabandada, kelle kaastööd käesolevasse numbrisse ei mahtunud. Järgmise numbril ilmudes kasutame võimaluse korral kaastöid: kaks skauti telgis kellast rääkimata (järg), Hundipoegade suurpere, Suurlaager linnulennult (järg), Eesti meri (järg), Keset pimedat metsade radu, Lemmik töö teeb kuulsaks, Suusaretk ja „Eesti Kirjandusseltsi“ kuulutus. Samuti jäi ruumipuudusel ära „Eesti Skaudile“ saadetud raamatute loetelu.

Kõiki rühma-karja* juhte palume võtta oma rühma, karja koonduse päevakorras harutusele „Eesti Skaudi“ levitamise küsimus oma liigete keskel kui

ka väljaspool. Mida enam suudame oma häälekandjale soetada tellijaid, sedn siurikkamad saavad olla järgnevad „Eesti Skaudi“ numbrid. Mida enam tutvustate oma vanemaid skautluse mitmekülgusega, seda enam võib neilt loota kaasabi. Üheks paremaks tutvustamise abinõuks on „Eesti Skaudi“ järjekindel lugemine. Kõigist skaudisõpradest saaks „Eesti Skaudi“ tellijad, kui ainult leiduks isik, kes õigel ajal vastava ettepanekuga esineks. Skaudid ja skautjuhid siin palume teid kõiki jõudumööda kaasaadata.

Selleks jõudu ja häd tahet. Kõik tellimistest saadud raha saata Tallinna posti jooksvale arvele nr. 180.

Pilk tagasi.

Skm. Rich. Treu.

Astusime aastasse 1933.

Terane skaudi silm märkab, et 1933 ristsummas annab 16, — seega meele-tuletades, et möödunud aastaga elasime üle Eesti skautluse viieteistkümnenda aasta.

Hetkeks peatudes 1932. aasta juures, ja meele-tuletades viieteistkümnenda aasta tegevust — siis võime rõõmuga konstanteerida, et meie töö ja tegevus oli tulemusrikas.

Kõige pealt, o l e m e j ä ä n u d s k a u t i d e k s. Ja, et neiks jäänud, — oleme tänuvõlgu meie püsivale ja vabatahtlikule, surveta töötahtele.

Kui mõned aastad tagasi leidis veel suur hulk pessimiste, kes kahtlevalt suhtusid skaut-liikumisse — siis kindlasti neid nüüd on hulga vähem. Kes vähegi on soovinud tutvuda skaut-liikumisega — on seda tehes arusaanud, et skautliku liikumisega ja kasvatusmeetoditega saame oma noori kasvatada tublideks poisteks. Eelmise aasta lõpul saime skautlusele kindla tunnustuse ja poolehoiu avaldusena Hariduse- ja sotsiaalministeeriumilt, ringkirja näol kõigile koolivalitsustele, koolinõunikele, koolijuhatajatele, õpetajaile ning haridustegelastele, kus toonitatakse, et skautluse sihiks on noorte kasvatamine tublideks ja ausateks isamaalasteks, kes alatusvõimsana alati oleksid valmis täitma oma kohuseid oma isamaa ja rahva vastu — on organisatsioon, mida iga hariduse ja kooli tegelane võimaluse piirides peaks toetama. Samasuguse tunnustuse saime kaitseministrilt, kes oma ringkirjas 17. detsembril 1932. a. nr. 1375—VI all tunnustades skaut liikumist — kõigil diviisi, kv. üh. õpp. õhukaitse, ja merejõudude ülemal ning nende allüksuste ülemail, pannes südame pea-

le häätähtlikult võimaluse piires igapidi kaasaaidata skautlike organisatsioonide edukalt töötamisele, ühtlasi soovitades, et kaitsevõelased oma lastele võimaldaksid skaute tööst osavõtmist, andes sellega head eeskjuu teistele kaaskodanikele.

Armsad skaut vennad! Need tunnustused peaksid meid õhutama veel edukamale tööle. — Järjekindel ja püsiv töö näidaku, et suudame neid soove täita ja läbi viia endi keskel. Teisest küljest, meie liikumise püsivus ja kindlasti ka edukus — on möödunud aastatega — juure toonud veel teise skautlise organisatsiooni — nii, et meid on nüüd kaks. Üks, kes rida aastaid otsinud, katsetanud, taotlenud, teine kes kõiki eelmise kogemusi püüdnud koguda ja otsekohe tõhe rakendada. Sihid, töömeetodid, käsud, kohused, seadused on üks, isegi vorm ja märk on peaaegu sama — see tõestab, et meid, kes oleme töötanud juba 15 aastat, meid on tähelepanud, meist on eeskjuu võetud — isegi pisi-asjus, seda enam, et uus organisatsioon on näiliselt suuremal määral seltskonnatgelasi kaasa tõmmanud, eriti kooli ringest. —

Iseküsimus on, kas meil kaht ühesihilist organisatsiooni vaja oleks olnud, ja kas ei saaks, et oleks üks suur ja tugev skautiline organisatsioon? Kuid see on küsimus — mida lahendavad vast meie vanemad tegelased. Üht aga võin mainida, seni kui seda küsimust peetakse lahendatuks vanema organisatsiooni likvideerimisega, kas või kaudselt — pole lootusi ühise organisatsiooni loomiseks.

Praegu, kus on ikkagi kaks skautlist organisatsiooni — peaksid nemad neiks ka jääma (vähemalt nii kaua kui

õiglane lahendus leitakse), ja mõlemale organisatsioonile erapooletu toetus antama. Lubamatuks tuleks lugeda neid samme, millega mõned vanemad tegelased, oma võimuga, avaldavad survet noortele organisatsiooni valikule. Meie noortele tuleks siiski lubada, et nad ise valiksid skautliku organisatsiooni kus teutseda, see sünnib ju ikkagi nende vanemate valvel ja heakskiitmisel. Eestis ju poiste põudu ei ole — neid jätub mõlemale organisatsioonile.

Kuid, nagu juba mainisin, need on üksikjuhused. Häätähtlik suhtumine üksiteisesse kõrvaldab need puudused aja-jooksul, seda enam, et skautlise organisatsiooni liikmel on üks seadus: „skaut on kõikide sõber, ning vend igale skaudile.“

Edasi — meil on igal pool väljakujunenud kindel skaudisõprade ring. Mõõdunud suurlaager näitas, et meil üksi ei ole tublisi ja algatusvõimelisi juhte ja skaute, vaid meil on suur hulk häid vanu, hallipäiseid sõpru, kes täis noorustuld liiguvad meie keskel ja ühisel jõul koos noortega rakendavad oma käed tööle — tööle, mis taotleb meie noorte kasvatamist skautluse kaudu. Meie üksused on kujunenud kindlaiks noorte koondisteks, kes suurel määrga väljal teevad mitmekesist ennastarendavat tööd. Lugematud matkad (neist

mitmed rahvusvahelise kuulsusega) — laagrid, koondused, kursused, õpingud, pidustused, jumalateenistused, väljakujunenud traditsioonid, juhtide ettevalmistamine — on igal pool näidanud kasvu, näidates skautluse edukust. Koos sellega meie pere on kasvanud tuntuvalt; skautlus on levinud maale, uusi rühmi on juure tulnud, Tallinnas üksi 6 ja isegi kaks uut malevat on võrsunud, endiseile lisaks. Alutaguses ja Sakalas. Viimased tegutsesid seni Sakala „Noorseppade“ maleva nime all.

Oleme saanud üleriikliku ulatusega üksikalade juhid. Meie keskorgan, peastaap, käib järjekindlalt koos — ning aitab igati hoolitseda meie liikumise eest. Oma aegkiri „Eesti Skaut“ on järjekindlalt 11 aastat ilmunud — igal pool näeme edukat ja sihikindlat arengut ja kõike seda saavutatakse ilma ühegi palgalise isikuta, ilma suuremate aineliste toetusteta — see kõik paneb rõõmsalt tuksuma nii noore kui vana südame.

Uuel algaval aastal asume täie jõu ja senise üksmeelega oma suure ülesande juurde — mis määratud meie väikse, kuid armsa Eesti hüvanguks.

Armas Taeva Isa! — õnnista ja aita meid meie töös ka eeloleval aastal. — Lase meid sirguda tublideks ja ausateks isamaalasteks, selleks oleme alati valmis!

Eesti skautlus arengu üksmeelses sisuliselt innukas mängus.

Skm. H. Michelson.

Rakveres, skj. aastakoosolekul peetud refejrat. *)

Olukorrale tuleb vaadata avara ning erapooletu silmaga, tuleb esile tuua olukorrast pilt, mis oleks tõetruu. Nüüd pole aeg otsida kunstlikke abinõusid skautluse levitamiseks, nüüd tuleb täielikult tihnikust välja tulla sirgtele...

Tuletame meelde, et Suurlaager oli tõetruu pilt, kuid rõõbiti sellele peame ka nüüd tegema tõetruu ülevaate Eesti skautluse olukorrast üldse, allakriipsutades just põhimõttelike väärtusi, puudusi, teelt kõrvale kaldumisi. Peame koondama ühise tahte ning mõiste alla olukorda, et mõjuvate järeldustega kui üksmeels lahkuksime siit, et alustada või õigemini edasi viia

mängu tõetruus skautliku vaimu ja põhimõtete suunas.

Nii hulkade vaated skautlusele:

Ma teen sellest järeldused:

skaudi nimi on tuntud, sisuliselt tuntakse vähe, puudub populaarsus, skautlust ei mõisteta.

Nii hulkade otsus. Kuid kas on siis meil sisemiselt tõesti asi korras või mitte?

Võrreldes üldiselt teiste organisatsioonidega, — pole viga.

Edasi aga:

Puudub üldine usaldus ja seda sellepärast esijoones, et sagedasti

*) Paiguti lühendatud.

leidub skautluses, isegi juhtivatel kohtadel poisse ja isikuid, kes sinna ei sobi.

Kirjanduse probleemi lahendamatus, mis takistab eriti juhtide väljakujunemist. Meil puudub täielikult põhjanev teos, nii midagi „Scouting for Boys“ taoline, kuid vääriline meie olukorrale, mis olemas, need on ikkagi ainult aabitsad.

Majanduslik korraldamatus või oskamatus, massilise skaudisõprade pere puudus, tahtsused või huvi puudus.

Põhimõtetest liig suured kõrvalekaldumised.

Põhimõtetele pole skautlus veel palju elanud ja visa, väga visa on see tõus.

Sõprade eneste organiseerimatus otse rõhub juhte nende otsekoheste töös. Meil on üksikud suured sõbrad, kes kogu hingega on noori teetanud, kuid neid on vähe selleks, et juhid võiksid rahulikult oma ülesandeid täita, olles vabad majanduslikkest muredest.

Vanemate ja kasvatajatega kontakti puudulikkuses tuleb siiski põhjusi otsida just noorte juhtide juurest. On nagu tendents vanematest eemale nihkuda. Mõnelt poolt kuulub, et meie skautlusel olevat tendents Jumalast liig eemale nihkuda.

See üldjoontes, kui lubatakse aga pisut sügavamale tungida, siis peame esijoones vaatluse alla võtma takistusi ja tõekspidamiste viidakusi noorsoo enese, eriti aga juhi seisukohalt:

Liig kerge suhtumine tõekspidamistesse juhi seisukohalt, mille tagajärjeks seesmise distsipliini puudus, kuid mis otse haiglane nähe s. o. juhtides enestes usu kaotamine, mis halvab kindlasti kogu peret. See juhtub enamiste väliste mõjude kiuste, — nimelt enamus meie noorsoost suhtub skautluse vastu negatiivselt, noortel juhtidel on raske vastu panna säärastele seltsilistele ja mõjudele, enamus langeb, andes alla kerge-meelsusele, kaotades enese väärtuse sagedasti kogu eluks.

Õigete juhtide puudusel on skaudi individuaal arenemisele tähelepanek liig leige, mis kutsub poistes välja ebamäärase vaatevinkli — nad lahkuvad, kuna õieti ei tea nad veel skautluse huvitavusest ja hüvedest midagi.

Järgu eksamite sisus liig

pealiskaudne süvenemine, sagedane tegevusetus koondusil väljendub meie noorte juhtide vastutuse puudumises, puudub kohusetunne, — see on mürk, mis meid halvab ja hävitab.

Kui selle sisulise lonkavusega käsi käes areneda lubame vastastikutel arusaamatustel, üksikute kitsaste jonte tagaajamisega, mille juures unustatakse meie kõrgemad üldhuvid ja kui selle abil meie üldist puuduvat populaarsust veelgi alla surutakse, — siis juba poleks kohta skautlusele Eestis.

Arvan, et pole liialdus, kui ütlen, et meil on tänini püsinud otsimisajajärk. Suudaksime siin sedavõrd veendumusile jõuda, et sellele tuleks kiiremalt lõpp... (Nüüd ei väidaks enam nii kategooriliselt H. M.)

Kui veel puudutaksin skaudi ümbrust tema töös, siis need rõhmitused, kus esile tulnud siduva ümbruse puudusi, kus valitsemas mitte pidev huvi vaid pinnapealsus, kus vanemad juhid eemale jäänud või jälle ümbruskonna hävitav mõju noortele mürgist õhku saadab, kus harjumusiks ebatäpne või ebakorrekne olukord, kus kuulub halbu sõnu või irisevat, sagedasti ironiseerivat tooni, paraku leidub neid nähteid... põgenetagu sealt, seal pole pinda skautluse jaoks.

Vastandina olgu hoiatav olukord, kus võistluse kihutusil aina skaute puhutakse, kus väljendub liig kiire tõus, kus palavikulises mängu hoos unustatakse kõrgemad väärtused ja välja minnakse, et teistelega näidata... Ka seal pole pinda.

Need pole etteheited, kuna pole ju tõeliselt kellele ette heita, tegutsetud on ometigi vähemalt omateada heast tahtest. Need on vaid tõelised faktid, milliseid tunnustab hulk meie vanemaid juhte, ka nendest, kelle taga seisavad suuremad poiste koondused. Jälgime, võrdleme ja vaatame, võib olla on olnud kõik senine tee mõõdapääsmatu ning pealegi õige, sest üks tuntumaid skautluse põhisõnu on

saada paremaks.

Ma loodan, et taban meie kõigi ühised soovid Eesti skautluse õilsama tuleviku huvides, kui väidan, et tahaksime võita üldsuse tunnustuse, kuid skautlus jäägu sellejuures skautluseks, skautlus peab tungima elu skautlusena.

Skautlust viia selleni, kus ta saaks rahva kasvatuses ja arenemises lahutamatuks osaks.

Neid põhiväiteid ei saa tõestada sõnadega, neid võib tõestada ainult sisuline arenemine, küllalt sellestki, kui jälginud oleme asja tõestuse käiku skautliku liikumisega suurtes kultuurmaades.

Kust tuleks meil nüüd alata, kust hüppeid tegema hakata, võidaks mõelda. Kuid ei...

Organisatsioon peab arenema, tugevneva samm-sammult.

Nüüd oleme jõudnud küsimuse juurde, õieti tänapäeva tõsiasja juurde. Kas on need põhiväited teostatavad, kui meil on organisatsioon noorsoo kasvatuse alal palju, pealegi paralleelorganisatsioon?

Mitte massilise ületrumpamisega, mitte teiste mahategemisega ja arvustusega, vaid ainult püsiva sisulise tööga. Hääl sõna võidab võõra väe;

Senini oleme üldiselt tuttavaks teinud skaudi nime, mitte aga veel sisu. Selle saavutamiseks on tarvis esijoones kogu skaudi sõprades ja praegustes juhtides täielikku veenduvust ning ühist mõistet luua; siis aga samm-sammult, kuid ettevaatlikult luua tihedam koostöö skautluse ja seltskonna vahel, n.ö. tuleb kokku sulada, kuid kõigiti alal hoida skautluse õilsam pind.

Ma võin aga kinnitada, et meie vanematel juhtidel on ühemeelne kindel veendumus, et skautlus Eestis üldiselt tunnustuse saavutab, ja et skautluse levimisega tõuseks kaasinimeste moraal ning tase, skaudi mäng peab pikkamisi üle minema reaalseks eluks. Elu tuleb aga täiuslikul skaudil tunda ja võtta kui hääd mängu.

See nõuab aga juhte, kel püsivust jätkub, kes juba ei tüdineks väikeste pingutushoogude järele, vaid teaksid, et iga väärtuslik saavutus nõuab vaeva, kuid selle saavutamine on aga suureks kasvatuseks juhile endele ja kui edasipüüdjale inimesele.

See nõuab juhte, kelle samm kindel, kes ei kahtle oodatud eesmärgis, kes oskavad haarata poisse tegevusega, et praktilise tööga rakendada põhimõtteid, viia noori süvenemisele.

Meil on tarvis võtta suuremat usaldust, see toob poolehoidu, praeguses vaimus meie seda ei saavuta.

Tasapinnale pole tähtis hiigla mass, vaid sügavam skautline töö. See on saavutatav kui juhid täidavad väärselt ülesandeid, siis tõuseb väärikaid skaute ja siis neid hinnatakse kui juhte...

Et need tõekspidamised ja soovid meil tõesti korda läheks, mis tuleks meil nüüd teha?

(Järgneb.)

Skaudi II seadus.

Skaut on truu isamaale, vanematele, juhatajatele ja seltsilistele.

See on üks meie kümnest seadusest. Omas pühalikus töötuses töötame: „Kinnitades ausõnaga annan pühaliku töötuse, kõiki teha mis minu võimuses, et täita oma kohust Jumala ja Eesti isamaa vastu, igal ajal hääd teha ligimistele, truuks jääda skaudi seadustele ning nende järele talitada“.

Vabadussõjas — meie esimene skaut koos teiste aatevendadega andsid meile parema eeskuju. — Truudus Isamaa vastu kohustas neid haarama relvi ja tõttama hulljulge tahtega vastu vaenlastele kes oma haaravad käed sirutasid meie noore riigi järele. Tema ja paljud teised, ohverdasid kõige kallima — oma elu. Valusad ja kurvad on need mälestused, truudusest isamaa vastu — kuid alati ei ole olukord niisugune. — Elame praegu olukorras, kus oma truudust

isamaa vastu saame üles näidata — mitte relvi haarates, vaid endid ja oma noori kasvatades tublideks ja korralikeks isamaalasteks, kes austavad oma riiki, riigijuhte, vanemaid, õpetajaid ja seltsilisi.

Elu sarnaneb telliskivi majale. Iga kivi on oma kohal, igal kivil on oma otstarve. Üheainsama kivi purunemine ehk väljalangemine alusmüürist, põhjustab selle pudenemist — lagunemist. Ajajooksul — sest pisikesest kivist tekkinud avaus, võib muutuda suureks ja põhjustada hoone kokkuvarisemist.

Skaudid! Oleme oma riigi alusmüüri osas — hääd ja tugevad kivid. — Püüame vastu panna raskustele — naeratades, ja õppigem juurde vastupidavust ja sitkust skaudiridades. Isamaa nõuab, iga üksiku käest, et oleme tugevad ja

truud oma isamaale mõttes, sõnas ja teos.

Skaut on truu isamaale, — ta häämeelega seisab aupaklikult valvel kui mängitakse või lauldakse riigihümni. Alati valmis olles püüab ta igalpool kaitsta oma riigi hümni puutumast.

Kui tihti ei tule ette n. n. „perekondlikkudel koosviibimistel“ ja muudel sarnastel pidustustel, et siis kui tuju mütlegi „kaasabil“ ülim, äkki leitakse paras aeg oma „truudust“ isamaa vastu ülesnäidata sellega, et pannakse gramafon üürgama — jorutades kaasa riigihümni.

Kuigi skaudi komme ei lubaks teda säärastel „pidustustel“ viibida, juhtub ju seda nii tihtiigi, tänu paljudele vanemate hoolitsemisele, kes pole veel küllalt teadlikud noorte seltskonna valikul.

Mõned aastad tagasi tuli üks 13. a. skaut minu juurde ja ütles, „Rühma juht! Meil olid võõrad, ja korraga nad hakkasid jorutama riigi hümni. Rühma koondusel sa rääkisid meile skaudi teisest seadusest ja ma ei saanud kuidagi seda välja kannatada — ning teatasin teiste kuuldes sellest oma isale. Sain isalt riielda — kuid siiski minu ütlesel oli kasu — laulmine katkestati.“

Hiljem sellest skaudist sai salga juht ja pooled salga liikmeid olid nende vanemate lapsed, kes viibisid tol „õhtul“ koos.

Kõlab vast veidi muinasjutuna, et 13 a. poiss suutis oma isamaalsust maksmata panna — kuid ometi oli see nii. Poiss, vaatamata oma noorusele, suutis olla tubli skaut ja me näeme, et pole igakord tähtis kehalik üleolek — vaid aitab mõistusest.

Kui tihti meie ei näe, et mõni inimene hümni ajal leiab omale kõige kohasema aja nina nuuskamiseks, naermiseks ja isegi kõneluseks, ümber vahetamisest ja „ühelt jalalt teisele tam-pimisest“ kõnelemata. Tuleb isegi seda ette, et mehed ei paljasta oma päid riigihümni ajal.

Kõiki skaut loomulikult ei jõua õpetada — kuid ise seda õppida ja oma sõpru selleks kasvatada, suudab küll iga skaut. Ja kui peaks avanema võimalus, et skaudi läheduses keegi mees hümni ajal oma pead ei paljasta — püüab skaut teda sellele juhtida — ja kui peaks juhtuma, et mees on „halva kuulmisega“ ei ole pa't, kui skaut teda „aitab“ pead paljastada.

Skaut ise on aga hümni ajal valvel ja kui skaut peakattes, tervitab skaudi täis tervitusega.

Samuti austame oma riigilippu. Teame, et on maa ja rahva sümbol, selles avaldub rahva minevik ja tulevik, usk ja lootus. Meie ei lase mõnitada oma riigi lippu. Meie riigi lipp on kindlaks määratud seadusega (R. T. 84/85 1922 a.) igasugused lipu värvide järel aimamised „kodusel teel“ on meie riigi lipu mõnitamine. Hiljuti kui pühitseme naaber riigi pidupäeva, leidsin ühelt tänavalt üksi 3 — säärastr lippu mis hiljem, kui olin korralvuri tähelepanu sellele juhtinud — olid koristatud. Mõne päeva pärast pühitseme oma vabariigi 15-at aastapäeva — kas oleme juba kord niikaugel, et igas majas lehviks meil õige Eesti lipp? Skautjuhid — aitame selleks kaasa — juhtides seadusesilma tähelepanu säärastrate mõnitajate peale.

Alles möödunud aastal — meie pealinnas, ühel avalikul pidupäeval oli isik, kes riigi lippu kasutas oma käte kivitamiseks.(!) Kuid samas leidus isik, kes teadlik oli lipu väärtusest — ja reageeris säärasele nähtele — tubli kõrvalvakiiluga. Ja palju see ei olnud.

Skautidel, eriti laagris, silmas pidades, et lipp ei lohiseks mööda maad — iga lipu hoiukoht öösel ei oleks pea all.

Oleme demokraatlik vabariik. Meie riiki juhivad rahva poolt valitud 100 riigikogu liiget, kes kutsuvad ametisse vabariigi valitsuse — eesotsas riigivanemaga.

Meie riigi juhtidel on suur ja vastutusrikas ülesanne — eriti praegusel majanduslikult raskel ajal.

Peame usaldama ja austama neid, solidaarselt kandma kõiki neid raskusi — ainult ühiselt ja üksmeelselt suudame raskustest üle saada.

Kord R. Filips küsis ühelt juhilt, „kuidas ta saab aru ustavusest oma isamaale?“ Ja ta vastas, „et olla ustav oma isamaale, peame astuma skaudiks.“ Poisid, oleme ka meie skaudid! Ei saa meie olla hääd skaudid, kui meie ei kuula oma vanemate, õpetajate, tööandjate ja juhtide käske — või kui räägime neid taga.

Oleme teadlikud selles suures vaevas, mida vanemad näevad meie kasvatamisel. Kui palju vaeva ja unetuid öid pole seks vast kulunud, et meid katta, meile toitu anda, koolitada jne.

Paljud noored mõtlevad vast, et vanemad ei tee iga kord nendega õigust, ei rahulda nende soovet jne. Leiate isegi oma vanemate juures mõnd viga või puudust — ärge vaadake neile vigadele. Olge truud oma vanematele. Pidage meeles, et teil tuleb ainult neid tänada, et olete elus ja võite olla skaudid. Kuulake vanemaid, uskuge neid ja aidake neid nii palju kui suudate. Seda kõike tehete olete oma vanematele truud ja teidate ühtlasi ka piibli salmi, „austa oma isa ja ema.“

Sinu koer on sulle truud ja sinuses kiindunud — kuigi sa teda lööd. Ta ei pane tähele sinu vigu ja sinu ebaviisakust, jäädes sulle ikka truud. Truudus algab oma kodust! Ole truud ja ära mõtle halba oma juhtidest ja õpetajaist ning tööandjaist. Aita oma korrallikusega täita ka nende ülesandeid.

Võib juhtuda, et mõni sinu seltsilistest rikub skaut-säädusi, kohustusi juhi — õpetaja vastu, siis ei tule sinul

kohe mitte kaebama tötata. Kohustus truudus seltsilise vastu keelab seda. Sarnasel juhul kui sa sellest oma juhile või õpetajale kaebad, ei ole sa truud oma sõbrale, sa oled „äraandja.“ Kui sa leiad, et su seltsiline on kõrvale kaldunud — oled sina, kui tema sõber kohustatud ise teda juhtima õigele teele. Selle saavutamiseks kasuta kõik võimalused. Seda saavutad, peasi kui ise soovid. Kui sa seda ei peaks saavutama, siis küsi nõu oma seltsilistelt — oma juhilt. Kunagi ei ole sa truud oma seltsilistele, aidates teha midagi ebaskautlist. Kui tahad omi sõpru tagasi hoida halfdustest, näita tee paremusele, olles ise juba sel' teel.

Sarnasel juhul kinnitad oma võimeid, — samal ajal aidates ka oma seltsilist.

Skaut on ikka ja alati truud oma isamaale, vanematele, juhatajatele ja seltsilistele.

Teie sõber: *Kollane — rebane.*

Pärnu hundipoegade I karja elust-olust.

Peale suurlaagrit jatkus karja tegevus endise intensiivsusega, koondudes iga nädal tuulisele „tuletorni“ rohumaale mängimiseks „kõrvade“ kasvatamiseks, hüüdude hulumiseks ja paljudeks hundipoegade meeldivaiks toiminguks. Et see tegevus just meeldiv oli, seda näitas järjekindel arvukas ilmumine. Neil koondusil võisteldi ja mängiti paljusid Harry'lt õpitud mängu, või tuletati meelde lõbusaid laagrisündmusi, samuti kibedaid mälestisi soolasest „magussõgist“ ja kõrbenud makaronest.

Sügisega pugesi kari maleva ruumesse, kuid siin tuli välguna selgest taevast linnasade teade ruumide äravõtmisest ja hundusid aeti n.ö. talvisest koopast Pärnumaa kõledaile soile ning rabadele huluma võidu tuule ning tuisuga.

Nüüd koguti koondusile kord siin, kord seal koolimajas, kuid liigagi harvasti, et nimetada tööd tulemusrikkaks.

Ka suudeti emadepäeva ettusi korraldada koolimajades ja see päev ise mõddus õnnestunumalt, kui kunagi varem. I karja ettekannet, rahvatantsu, tuli koguni korrata.

Praegu on tegevuseks kurvad välja vaated ruumide puudumisel, kuid siiski loodame...

Tervisi, meid sügisel külastanud, Harry'le ja kõigile Doberanis viibinud hundudele.

„Sinine hunt.“

Doberani laagri platsil

on veel Tallinna skautide massiivne lõkketool. Talvise lumega tahame ta tuua linna, kuna suvel osutus see liiga raskeks.

Muuseumis laagrivärga kirevad tootempostid on Pärnu hundipoegade hooldamisel ja ootavad kohaseid ruume.

„Sinine hunt.“

Zuulu unelaul.

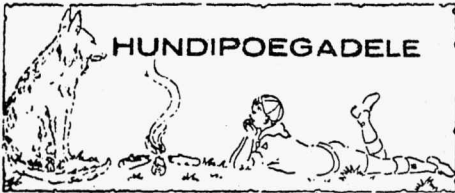
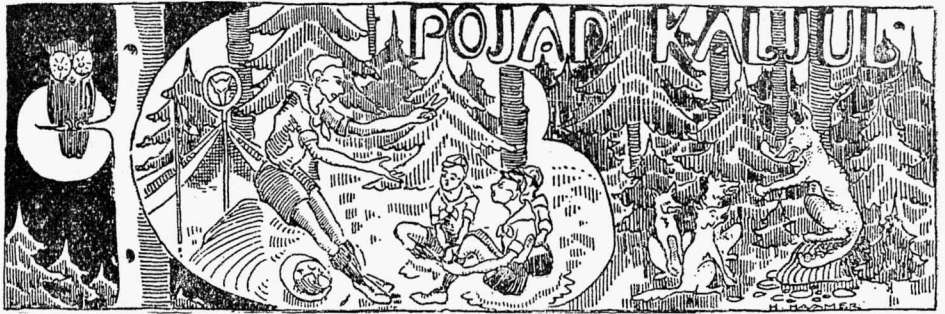
La, la bee-bi la, la whem shell gwam

kesa sa umke be-la whem shell gwam

Zuulu unelaul on sobiv lõkketule laluna. Lauljad jaotatakse nelja gruppi. Kui esimene grupp lõpetab esimese takti laulmise, siis algab teine jne. Samuti kõlab see laul kaunina lauldes kahel häälel. Antud sõnu hääldatakse samal viisil kui kirjutatud näiteks: teises taktis, whem shell gwam..

Hilda Kasak.

Palju — palju hääd taht ja rõõmsat meelt soovin teile pojad — uuel aastal! Võitke naeratelles takistused, särasilmil saavutage sihid!

Olgu hoogne teie töö — kodus, koolis ja karjas! Ikka jõudsasti edasi! Ikka väledalt!

Tiivustab meid kõiki nüüd ühistunne, sest kõik hundipojad kodumaal on koondunud ühispereks.

Möödunud emadepäeva päevakäsuga Eesti Skautide Maleva 1. dets. 1932. a. nimetas meie lugupeetud peavanem ametisse üldjuhi hundipoegluse alal üleriiklisel ulatusel, pannes sellega aluse meie hundipoegade üleriiklisele koondule, missugust nimetama hakkame Hundipoegade suurpereks.

Kõik kuulsate ja vaprate sugu-

harude „Matkapoegade“, „Kivekäska“, „Lembitu“, „Taara“, „Kalevi“, „Tasuja“, „Laanela“, „Kollase Uhu“ ja „Aljaska“ pojad, kõik „Läänepoolsed“, kõik „Väledadjalad“, kõik Alutaguse, Järva, Lääne, Narva, Nõmme, Petseri, Pärnu, Rakvere, Saaremaa, Sakala, Tallinna, Tartu, Valga ja Võru malevate hundipojad — tervitan teid algaval aastal meie Suurpere vaprate poegade. Edasi astume käsikäes. Avarused meie ees. Sirge tee. Selge siht. Hoogne meie samm.

Meie Suurpere koosneb nüüd 37-st karjast, kokku ligi 1000 hundipojaga. Sk. M. Peastaap peab sidet üksikute malevate karjadega malevate abipealikute kaudu; üksikud karjad loovad kontakti Peastaabiga oma karjahundi kaudu. Juhusel, kui kaks ehk enam karja töötavad ühes asupaigas, tuleb valida, ühine perehünt, kes on pere üldjuhiks ja esitajaks ning peab sidet Peastaabiga.

Elmar Jõgi.
skm.

Hundipoegade tootemi valmistamine.

Hundipoegade tootemi valmistamine hundipoegade karja jaoks peaks olema huvitav igale skaudile. Järgnevad märkmed ja joonised abistavad selle valmistamist.

Enamik tootemeist valmistatakse viiest puutükist, kaks kõrva, kaks külge ja üks keskosa. Joonisel olev tootem

koosneb kolmest osast, kahest küljest ja ühest keskosast, mille külge on asetatud kõrvad.

Kaks puutükki tulevad võtta kõvemast puust, tammest või kastest. Ühe puutüki suurus on $10\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{2}$ tolli, teise $10\frac{1}{2} \times 8\frac{3}{4}$ tolli. Mõlemate tükide paksus on $\frac{5}{8}$ tolli. Puu peab olema

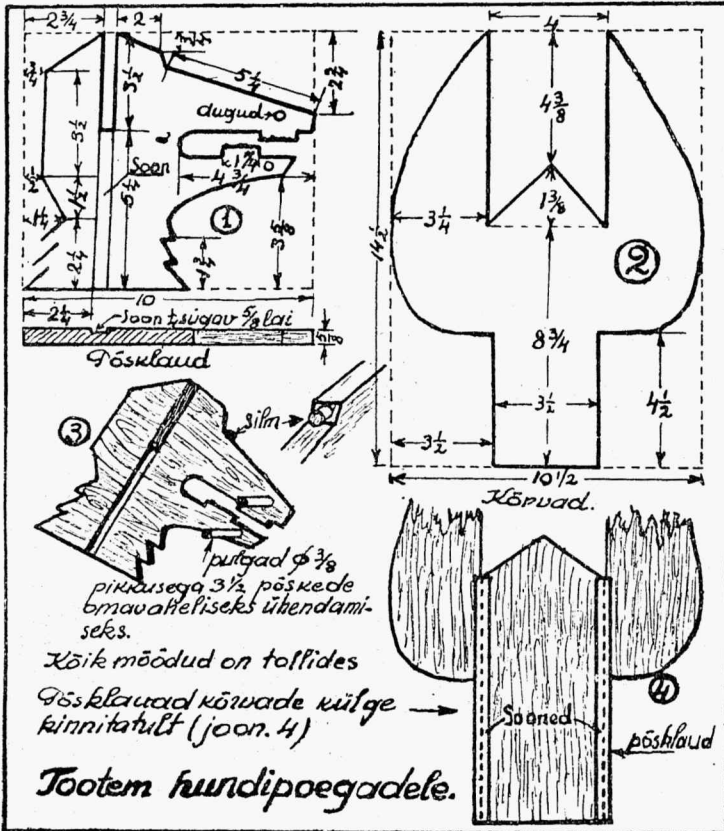
kuiv ja hõõveldatud ning oksa kohtadeta. Vastavad mõõdud on antud joonisel ning selle järele tuleb valmistada kavand õhukesele paberile. On vaja kolm joonistust.

Võta esiteks tootemi keskmine osa (joonis 2). See lõigatakse $10\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{2}$ tollisest puust. Tee sellest vastav joonistus paberile. Et mõlemad joonise pooled oleks ühesugused tuleb joonistus-paberile asetada sõenaber sõe osa vas-

Seda osa võib väljalõigata tavalise saega, väljaarvatud kõrvade kumerus, mida tuleb lõigata kitsa saega, siluda hõõvliga ning liivapaberiga.

Nüüd tuleb võtta küljed. Neid osi võib samuti lõigata hariliku saega, välja arvatud suu ümardav osa, mida tuleb lõigata saega ning siluda pöitliga.

Mõlemaid osi võib ühendada ning sarnasteks välja töötada peale selle lõigata $\frac{5}{8}$ tolli lai ja $3\frac{1}{2}$ tolli sügavune renn.

tu paberit. Joonistus kui ka sõepaber tuleb keskelt murda pooleks nii et sõepaber asetseb joonistus-paberi mõlemi poole vahel. Kinnita paber nõelalaga joonistuslauale ehk siledale puutükile ning joonista keskmise osa ühe poole alates murtud koha kaugemast äärest. Kui see valmis, tuleb joonistus-paber avada ning sõepaber välja võtta. Sõepaberi abil on saadud keskmise osa mõlemate poolte joonis. See tuleb kinnitada puutükile kasutamiseks.

Need rennid on vajalikud selleks, et saaks keskmise osa külge kinnitada kõrvu.

Pooled tulevad üksteisest vabastada ja lõigata $\frac{5}{8}$ tolli lai ja $\frac{1}{2}$ tolli sügavune renn eelmise renni lõpust kuni puu lõpuni. Mõlemad rennid asuvad ühel sirgjoonel alumise renni külge kinnitatakse keskmise osa külge, kõrva alumisest osast kuni tootemi lõpuni. Samasse külge kus on rennid tuleb puurida 2 $\frac{3}{8}$ tolli suurust auku, aukudesse

asetatakse mõlemate poolte kooshoidmiseks ümarikud puupulgad. Aukude koht on märgitud joonisel nr. 3. Silmad tehakse $\frac{3}{8}$ tolli laiusest, ümarikust puupulgast, mida liimitakse näo-osa ääres olevasse auku. Tootemi osi võib kinnitada väikeste vask kruvidega või liimida. Kui tootem on valmis, siis teda tuleb katta valge värviga. Kui see on

täielikult kuivanud, siis võib tootemile maalida emailiga karja värvid. Tootemid võib kinnitada puuteibale, millel on $\frac{5}{8}$ tolli lai ja 3 või 4 tolli sügavune renn ülemises osas. See kinnitatakse tootemi pea keskmise osa põhjale. Kui teivas on asetatud kohale, puuri auk läbi teiba ja tootemi ning ühenda nad puu kiiluga.

Jõulu ja uueaasta õnnesoove välisskautide organisatsioonidelt.

Eesti Skautide Malevale soovivad häid jõulu pühi ja õnnerikast uut aastat:

- 1) Lord Robert Baden-Powell abikaasaga Gilwellist.
- 2) Rootsi Skautide Ühingu nimel Rootsi kroonprints Gustav Adolf.
- 3) Rahvusvahelise skautide büroo direktor Mr. Hubert Martin.
- 4, Tšehhoslovakkia skautide organisatsiooni vanem prof. A. B. Švojsik.
- 5) Brig. kindral A. Burt, Londonist.
- 6) Prantsuse Skautide federatsiooni rahvusvahelise kom. prof. Comte Henri Marty.
- 7) Hollandi skautide nimel Dr. Th. F. Egidius.
- 8) Leedu skautide nimel major A. Valušis.
- 9) Rumeenia skautide organisatsioon.
- 10) Poola skautide häälekandja „Harc-

mistrz“ ja „Harczerz“i toimetaja Stanislav Sedlacek.

- 11) Austria skautide nimel insener A. Klarer.
- 12) Poola skautide organisatsiooni nimel rahvusv. sk. kom. J. Volkovicz.
- 13) Rootsi skautide rahvusv. kom. insener Sten Thiel.
- 14) Jugoslaavia skautide nimel dip. insener J. S. Vukelič.
- 15) Daani skautide rahv. kom. Tage Carstanson.
- 16) Soome skautide peavanem Verner Luohivuori ja sekretär J. Särkisilta.
- 17) Ungari skautide välis. kom. Dr. F. M. de Molnar.
- 18) Siami Skautide organisatsioon soovib õnne 2476 aastaks (nende ajaarvamise järele).
- 19) Ameerika skautide organisatsiooni nimel peavanem J. West.

Järgmine „Eesti Skaudi“ number ilmub vabadusepäevaks.

Peastaabi koosolekust.

2. jaanuaril peeti esimene see aastane peastaabi koosolek. Päevakorras oli muuseas malevate värvide kinnitamine. Kuna kõik malevad veel ei olnud „jõudnud“ esitada oma värve, jäeti küsimus lahtiseks. Kuid juba saabunuistki aitas küsimuse üles kerkimiseks, kas mitte ei oleks otstarbekohane, et kõigil skautidel oleks ühine kaelaside — nagu mujal riiges. Malevaid on meil 13-st, lisaks veel meriskaudid, kes igal tingimisel tahavad omale erivärvi. — Pole

vast aeg kaugel kui ka roverid tõstavad oma häält, lisaks neile masterid — saame kokku 16 värvi. Kust saada nüüd neid värve? Siniseid üksi oli juba praegu tervelt 5: ühel mere-, teisel rukkilille-, kolmandal tume-, neljandal hele-, viiendal taevakarva sinine. Kujutame nüüd ette, kui kõik need rätikud kord paaris laagris käinud, mis värvi nad siis on? Kindlasti erilist vahet pole vähemalt nende viie vahel mingisugust. Üks maleva soovib rohelist. Ka mastritel on roheline. Ühedel olla tume — teistel hele roheline. Kord on nad ikkagi jälle kõigil pea ühesugused. Ja kas iga kord võetaksegi see õige sinine või

rõheline. Kui läheme rühmade juure — siis on siin pilt veel hullem, ja nimelt oma kirjuse mõttes. Suurlaagris võisime veenduda selles kirjuses, pealgi on paljudel rühmadel ühesugused värvid. Näeme, rühma värvid on eralduseks vaid oma maleva piires. Üleriiklikel kogumistel, eraldub vaid maleva nimi ülal. Kas see nimi ei võiks küllaldaselt eraldamiseks olla ka ühise kaelasideme korral. Eriüksustel nagu meri- ja rover-skautel, hundipoegadel ning mastereil võiks oma erivärvid olla — saame siiski juba 4—5 värvi (meriskaudid eralduvad nii-kui-nii juba oma vormi poolest, neil vast polekski vaja teist värvi). See on küsimus, mida tõsiselt peaksime kaaluma. Usun raske on loobuda „armsaks“ saanud värvist — tundsin seda omas malevas — kuid üldsuse huvides oleks see läbiviidav. Oleks aeg juba vabaneda kirjust skaudivormist.

*Rich. Treu,
skm.*

Tartu gaidid ja skaudid emasid austamas.

Tartus peeti emapäeva 4. detsembril 1932. a. kell 18.00 H. Treffneri gümnaasiumi saalis.

Kogukas saal oli õhtuks viimse võimaluseni emasid ja skaudi sõpru täis, tükis vägisi ruumist puudus tulema, kuid ometigi suutsid noored oma ettekannetega tõmmata vanu kaasa, nii, et unustati suur palavus, mis valitses saalis.

Avakõne pidas Trt. sõpr. seltsi esim. hr. prof. K. Saral, mis sütitas vanus kui ka nooris uut tuld ja huvi skautluse suure tööpõllu vastu. Pr. Alver gaide mal. van. toonitas sütitavate sõnadega gaidluse tähtsust Eesti naissoo hulgas.

Ülendustega oldi tänavu õige kokkühoidlikud, (kriisi aeg!) välja arvatud 11 hoolsusmärki ja mõningad esk.-hp. märgid.

Tervitusi oli saanud kaitsemisnrist hr. kindral A. Tõnissonilt, maleva vanemalt hr. prof. Paldrock'ilt, kes kaugel viibis, Nõmme malevalt, Kodutütreilt Noorte kotkastelt, Peipsi laevasreilt, Noorte kotkastelt, Peipsi laevas-

Peale aktust olid gaidide ja skautide ettekanded, mis ka õnnestusid, kuigi mõningad viperused juhtusid.

Lõpuks ütles maleva juht skm. H. Michelson vägeva lõppsõna, mis nii mõnelgi kahtlejal täieliku selguse skautluse kohta tõi.

Viimaks kõlas jälle vana cestlaste

võidulaul „Eestimaa, mu isamaa...“ noorte kui ka vanade suus ühiselt ja võidukalt.

Ilus traditsiooniline emapäev oli lõppenud, kõik lahkusid teadmises jälle näha tüksteist, kui mitte varem viisi jürripäeval.

Albert.

Vana ja armsa skaudi ja gaidi sõbra hr. prof. J. M. Eiseni tervitus Tartu gaide ja skaute emapäevaks 4. XII. 32:

Kesse unustab emada,
Stünnitajat ei mäleta,
Seda lasta unustagu,
parem käsigi alati;
osa ärgu laps see saagu —
ega pärandust päriku
hella ema õnnistusest
ega eide armastusest.

Kui aga hoolitseb emasta,
elundajada austab,
avanegu sellel taevas,
taeva luigid mingi lahti,
voolaku ta rüppe pikalt
küllussalvest suisa saani
sadagu ta käiguteele
rohkeesti roosõisi,
märgaku ta mõlema,
aru saagu arvamata:

ema õnnistus mind saadab,
juhüb järjest tõusulla,
laseb käe kaunilt käia,
areneda hästi asjad.
Emasilm ei iial uinu,
emasüda iial suigu,
ema-süle taeva õue,
oma lapse maine ingel.

Tänu, tänu jah emale,
kuni ema elab ilmas,
tänu tänu ka emale
alla hauda olgu hüütud!
Silm lihalik ei seleta
ega kõrv ta õppust kuule,
vaimusilm seletab siiski
vaimukõrv ta kõnet kuulab.
Igavest tänu emale
emale tänu alati!

Alguskirjast Al.

Pärnu pühitses emadepäeva

Peale pikki ja hoolsaid emadepäeva ettevalmistusi saabuski 10. det., päev mil korraldasid Pärnu skaut- ja gaidmalevad suurejoonelised emadepäeva pidustused.

Algasid seega, et malevad kogunesid Tütarlaste Gümna. ja läksid sealt kirikusse kontsertjumalateenistusele, kuhu juba kogunenud oli kirikutüüs rahvast. Jumalateenistusel jutlustas õpetaja Pai-

galine väga südamlikult, esinesid ka lauljanna prl. Maasik ja hr. Laja orellil. Ka skaudid ja gaidid esinesid koorilauludega.

Kirikust siirduti Tütarlaste Gümni. pidama emadepäeva aktust ja peoõhtut. Aktuse ajaks marssisid gaidid, hellakesed, hundipojad, skaudid ja meriskaudid, kokku 8 üksust kaugelt üle 200 liikmega saali lava ette kuhu jäid kogu aktuse vältel.

Aktus, emadeaustamine kujunes väga südamlikuks ja armsaks. Lauldes „Ema süda“ kinnitasid hellakesed emadele lilled rinda. Peale mitmete kõnede andis üle päästaabi esitaja hr. Koik aumärke ja diplome Pärnu tegelastele, seltsidele ja tänukirje äridele. Svastikaga austati hr. linnapea Kaske linnaarst hr. Kukke, kolonel Trossit, maleva vanemat hr. Pulmat ja malevaabivanemat hr. Krulli. Suurlaagris antud abi tänutäheks anti üle diplomid ligi paarikümnele seltsile ja ärile.

Lõppeks järgnes suursündmus: anti tegelikele skautetele üle esimesed aumärgid. Eeskujuliku skaudi märgid omasid I-se karja hunt A. Reisko ja III-da karja hunt M. Martinson. Hoolsusmärgid omasid I-se rühma päalik N. Raist ja sama rühma van. sk. A. Korisson. Ka II-se rühma vastne päalik H. Joosti sai hoolsusmärgi. Kõiki märgisaajaid lasti elada ja hüüti nende auks vägevad hud! ja elagud!

Aktuse lõppedes algasid ettekanded. Need võeti vastu saalitäie rahva suurte kiiduavaldusiga. Õnnestunud ettekandeile järgnes tants, millise vaheajal külastati einelaudu, millised olid korraldanud jällegi hoolitsevad emad. Huviga külastati ka gaidide käsitööde näitust kus oli pandud välja ka gaidide eneste valmistatud maleva lipp, milline õnnistati 18. dets. m. a.

Üldiselt möödus emadepäev hästi, nii meeoleult, korralt kui ka ainelisest küljest, kuigi kõik pidustused olid maksuta, saadi siiski ligi 9 tuhandeline sissetulek. Külastajaile jättis parima mulje gaidja skautmalevate korralik esinemine.

R.

Pärnu malevapäälikuks valiti peale mitmeid päälikut kogu koosolekuid, 24. okt. m. a. endine merirühma päalik Hugo Kumm. Abiks valiti I-se rühma päalik N. Raist. Ühtlasi moodustati ümber ka senine maleva staabi juriidiline korraldus kaotades senise kolme rühmapääliku nõukogu.

R.

Alutaguse poisid tegid omale maleva.

Juba kauemat aega, nimelt viis aastat, tegutsesid Jõhvis kaks skautrühma ja üks hundikari kuuludes Narva malevasse.

Kohaepalne juhtide puudus ja muudki takistused ei võimaldanud asutada oma malevat Jõhvi, kuid selline kavatsus oli juba rühmade asutamise päevil.

Aastate jooksul andsid siiski Jõhvi poisid ära hulga eksameid ja skautidel E. Daniel'il ja P. Bruns'il õnnestus lõpuks saada „eeskujulikkudeks“.

Samuti suutsid Jõhvi skaudid kohapealse seltskonnas niipalju lugupidamist võita, et Jõhvi juhtivamad tegelased skautide palvel olid valmis ellukutsuma noorele malevale hädavajalist majandusliselt toetajat — Skautsõprade Seltsi.

13. okt. m. a. tulid Jõhvi skautjuhid, eesotsas esk. Paul Bruns'iga kokku Jõhvi Ühisgümnaasiumisse, kõigil kindel nõu, et enam oma maleva asutamisega viivitada ei või ja tegidki kavatsused Jõhvi skautide malevast teoks. Otsustati värske maleva juurde tõmmata ka ümberkaudseid maarühmi ja neid ning ka Jõhvi enda rühmi — karju ühendada ühiseks skautpereks „Alutaguse Skautide Maleva“ nime all. Maleva staapi valiti samal koosolekul esk. P. Bruns — maleva juhiks, I. jsk. H. Jürna — abijuhiks ja II. jsk. N. Saarpuu, — sekretäriks. Mõni nädal hiljem valisid skautsõbrad noorele malevale vanemaks hra E. Schmeil'i ja — abivanemaks hra R. Hindperi.

Nüüd on Alutaguse Skautide Maleva enam kui kaks kuud hoogsalt tegutsenud, — saatis oma esindajad aastakoosolekule (keda seal küll koheldi küf „väiksemaid vendi“ kunagi, — lasti ühel ööl kolmes ruumis järgimööda magama jääda, kuid magada ei saanud õieti üheski!), muretses omale malevakodu ruumid, kus praegugi käivad kõvad koonduse pidamised, korraldas esimese abi kursused (suur tänu! olgu siinkohal öeldud kursuste lektorile Dr. H. Lasberg'ile), mille lõppedes suurem hulk kursuslasi annab ära sanitari erieksamid ja organiseerib praegu oma orkestrit, kellel kohe tuleb minna tuleproovile maleva jõuluõhtul.

Maleva jõuluõhtu korraldatakse Algekoolimajas, kuhu on kutsutud enam kui 200 vanemat külalist — seltskonnatege-

last. Kui arvesse võtta, et jõulupuule tuleb oma 150 skauti, siis võib ettekujutada, millise suurejoonelisusega kujuduneks uue maleva esimene avalik ja suurem esinemine. Ja kõigile sellele lisaks tuleb öelda, et jõuluõhtu on ka mitmekesine ja hästi ettevalmistatud, et ta teeks au isegi igale „vanemale venale.“

Jõuluõhtul „lõövad kaasa“ kõik, hunded, skaudid ja ka gaidid, kellede rühm pea samal ajal kui malevagi kutsuti ellu Jõhvi Ühisgümnaasiumi õpilastest, ja kuulub praegu Alutaguse Skautide Malevasse.

Praegu on käimas ettevalmistused kõikides rühmades „alati valmis“ võistluseks, missugused toimuvad jaanuaris 1933. a. Jõhvis. Maleval on veel teisi huvitavaid ettevõtteid ja kavatsusi kuid neist edaspidi.

„Pikk“.

Tallinna teateid.

Emadepäeva pidustused möödusid hästi. 3. detsembril vanas Toomkirikus korraldati skautlik jumalateenistus. Kirik oli tulvil täis nii noori kui vanu. Oli ilmunud rida seltskonna tegelasi, eesotsas Hariduse- ja Sotsiaalminister hra. H. Kukke, endine minister ja praegune peastaabi ülem hra. Hünerson, endine mv. hra. R. Palm ja teised. VI-da rühma vanem, õpetaja P. Kuusik pidas süttitava päevakohase jutluse. Ülev oli silmapilk, kui õpetaja kantslist tõstis üles kolm sõrme, tehes skautliku tervituse, millele skaudid vastasid suurtervitusega. Samuti ülev silmapilk oli kui jumalateenistuse lõpul lauldi „Emade hünni“, „Üks paigake siin ilmas on...“ — mis mitte ükski vanu vaid ka noori liigutas. Veel kirikust lahkudes — orelil saade „Emade hünni“ teemil — sisendas kõigis pühalikule meeleolu.

4. detsembril avarais Realkooli ruumes peeti „Emapäeva“ pidustusi. Rahvast oli saal nii tungil täis, et vaevalt võis olla kohta nõelalgi kukkumiseks. (Nagu hiljem selgus ligi 2000 inimest.) Väike hundipoeg Manus Maripuu pidas väikse kõne emadele mille järgi lauldi „Emade hünni.“ Järgnesid rida tervitusi, eesotsas peavanemaga hra. N. Kann'iga, siis ülendused. Skaudi hünni viimane salm kuulutas ametliku osa lõpetamist. Lühikese vaheaja järgi järgnesid ettekanded nii gaidelt, skautelt kui hundipoegilt. Palju huvitavaid ettcasteid suutsid noored pakkuda — võites kõi-

kide koosolijate poolehoiu. Üle 2 tunni läks aega ettekandele.

Juudi skaut rühm sai lipu, 3. detsembril, mis puhul peeti vastav pidustus juudi kooli avarais ruumes — mis oli tungil täis juudi seltskonda. Selne meeleolu näitas, et ka vähemusrahvaste juures skautlus on leidnud suure poolehoiu.

Maleva juht lahkus. 5. detsembril l. a. teatas senine kauaaegne maleva juht skm. Rich. Treu maleva vanemale, et ta lahkub maleva juhi kohalt. Seni uusi valimisi pole veel olnud. Tema kohuseid täidab abijuht n.-skm. V. Birk. Lahkumise põhjuseks endise maleva juhi poolt on ette toodud liig rohke töö. — Toimetus omalt poolt peab lahkumist täielikult põhjendatuks, sest ega üks isik ikkagi ei jõua olla, maleva juht, rühma juht, üleriiklik roverskautide juht, peale nende veel kolmes aegkirjas toimetuse liige jne.

7.- ja 8-ad juhtide kursused algasid 7. jaanuaril s. a. Seitsmes neile, kes esmakordselt ja kaheksas, I j. skautidele kes lõpetanud ühe eelmiseist kursuseist; rühma ja suguharu juhtidele. Kursused kestavad kuni kevadeni mj. kt. n.-skm. V. Birk'i juhtimisel.

Juhtide konverents lükati edasi, kuni saabub lumi.

Ühisabi märkide müügist võttis maleva osa 30 skaudiga, kuna samal päeval peeti skautide „Emapäeva“ — ei olnud võimalik suuremal arvul võtta osa.

Ühisabi asjade korjamisest võeti osa kahe rühmaga — kusjuures skautide auto oli esimene kes „täie lastiga“ tagasi jõudis.

Vaeste jõulupuid viidi 40-nesse kohta. Selleks koguneti salkadena pühade laupäeval kokku, ja ühiselt mindi täitma „skaudi häätegu.“

Gaidide ja skautide traditsiooniline jõulupuukorraldati 5. skp. Naisühingu ruum oli tungil täis noori, kus vastastikuste kingituste ja jõuluvanalalt saadud pakikeste abil tekkunud ülev meeleolu kestis skaudi hünni lõppakordini.

Üleilmisest suurlaagrist on 5 kindlat osavõtjat. Kui palju tuleb mujalt? praegu teadmata.

Tallinna N.M.K. Ü rühmast.

Algaval aastal oli rühmas 4 suguharu skaute ja 2 hundipoegade karja, kokku üle 150 liikme. Tegevus oli edukas, nii skautidel kui hundipoegadel. Jga nädal oma kindlat koondused nagu skaudi-poiste juures ikka... Kui mahti, siis tehakse ka mõned matkad — kuid nii suuri matku, kui aastat paar-kolm tagasi, pole enam tükil ajal saanud teha. Omaaegne ilmameister, meie rühma juht, on ses suhtes hoopis laisaks jäänud. Ta ei „viitsi“ isegi enam jala koduski käia — muudkui trammiga — mis siis veel matkamisest rääkida. Kuid rühma au on seekord siiski veel päästetud — endine karja hunt Kopper kolab — või peenemalt öeldult, matkab mööda ilma — koos sõbraga. Seni on läbi käidud tal juba terve tosin riike — filmi aparati kaenas ja muudkui filmib, eriti meie väliseestlaste elu-olu. Kuid nüüd on ka tema matkal lõpp, sest välisraha ei ole ja muudkui tule kodu — aitab sellestki.

Rühma jõulupuu ühes pühaliiku töötusega korraldati vanaaasta viimasel päeval, kuna ilmad ei olnud just kõige paremad, siis korraldati see ainult skautidele — kuid sellegi pärast oma pool-sada meest oli platsis, eesotsas rühma vanema ja tema abikaasaga.

Ülev oli silmapilk — viibides väljas, avaras looduses, küünaldega chitud männi (kuuske ei leidnud) — ümber, laulda jõulu ja skaudi laule. Samuti pühaliiku töötuse andmine tõrvikute valgusel — jättis kõigis kõige parema mulje.

Hiljem mindi ühte majja, kus agarad skaudist kokad olid praadunud vorsti ja keetnud sooja teed. Oli kaunis hilja kui rõõmsa lauluga saabuti linna. On ju meil veel ühte kui teist uudist, kuid kardan toimetuse härrade punast pliiat-sit.

Hääd uut aastat! Ah soo! Pidin päris unustama, et 11. märtsil pühitseme oma rühma 15-dat aastapäeva — ärge siis unustage meid ja tulge vaadake isiklikult meie tööd ja elu.

*Teie „R. Viskel“,
I.j-sk.*

Skautrühm Vasalemmas.

13. nov. m. a. asutati Tallinnast väljasõitnud juhtide poolt Vasalemma pois-

test skautrühm. Rühma juhhib II j.sk. E. Kuris (end. VI rühma salgajuht). Rühma kuulub 26 skauti, neist on osa juba III j. eksami sooritanud.

29. dets. pidas rühm jõulupuu, millest ka vanemad suurel arvul osa võtsid (kokku 100 inimest). Skautliste ettekannete lõppedes jagas jõuluvana kingitusi. Poisid on skautlusse otse kiindunud, õpivad järgueksameid ja ootavad igatusesega laagriaega.

Vahete-vahel sõidavad ka skautjuhid Tallinnast Vasalemma rühma koondustele.

Võrust.

Võru gaidid-skandid pühitsesid 3. ja 4. dets. kahte tähtsat päeva — emapäeva ning XII aastapäeva. 3-dal oli piduõhtu, kuhu huvi- ning algupäraste ettekannetega oli suudetud palju sõpru meelitada. Ettekannetest eriti äratasid tähelepanu gaidide grupi tantsud, millest õpetamisel palju hoolt ja vaeva näinud energiline malevavanem pr. Pääsuke. Siinkohal pr. Malevavanemale nähtud vaeva eest suur aitäh! Hääd olid ka hundipoegade ettekanded skj. Vaheriga eesotsas. 4-dal koguti end. seminari ruumesse, kus ühise perena mindi kirikusse andma töötust. Kohaliku õpetaja, ning tulise skaudisõbra, hra Grafi jutlus ja gaide, skaute ning hundide töötuse andmine jättis kuulajaisse unustamatu mulje. Sama päeva õhtupoolikul oli aastapäeva aktus ning emapäeva pühitsemine, mida austasid osavõtuga, peale emade, veel hulk tuntud seltskonnategelasi kohapealt. Tervitusi oli saabunud üle riigi; muuseas ka kaitseminister hra. Tõnisson'ilt. Lõpuks oli juhtide omavaheline koosviibimine kohalikus N. M. K. Ü-s.

Võru gaidid-skandid oma vanemate ja juhtidega eesotsas on tublisti tööd teinud. Malevad suurenevad, ja skautlik vaim süveneb. Jääb vaid soovida: sama kindlalt, sama üksmeelselt!

— Jügel —

Kohila rühmast.

Kohila skautrühm asutati 28. mail 1932. a. Tallinnast 30. klm. kaugusel asuvas Kohila alevikus, ning kuulub Tallinna skautide malevasse IX rühmana.

Rühmal on liikmeid: skaute 28, hundipoegi 15.

Rühma juhhib II jsk. O. Kont, abijuht II jsk. G. Erm ja vanemskaut II jsk. M. Reinvald.

Rühma vanemaks on Kohila paberivabriku insener Sommer.

Eksameid on sooritatud III ja II järgu ulatuses, ka hundipojad on innukalt eksameid sooritanud.

Suuremaid sündmusi rühmale oli Emaapäev, milline oli 11. detš.

Ruumikas saal oli tungil inimesi. Eeskava õnnestus täielikult, tänu Tallinna juhtidele. Ka majanduslikult oli kordaminek hiilgav, ülejääk 45 kr. milline summa Kohila oludes haruldane.

III jõulupühäl peeti rühma jõulupuu, vabas looduses, millest ümberkaudsed elanikud hulgana osa võtsid, s.st jõulupuu „põletamine“ metsas oli Kohilas esmakordne.

Peaaegu iga laupäev sõidab Tallinnast üks juhtidest rühma instrueerima ja eksameid vastu võtma.

Gaidlusest.

Tallinna Gaidide Maleva juhtkogu väljaandel ilmus „Gaidi III järk“, mis maksab ühes saatekuludega 75 snt.

Samal väljaandel on ilmunud „Juhtnõore juhtidele“ ja „töötuse andmise kord“ a 10 snt.

Lähemal ajal ilmub „Gaidi II järk“ ja „Gaidi I järk“, samuti Tal. Gd. Mlv. gaidi-faulude kogu „Gaidlaule“

Ühtlasi palub Tal. Gd. Mlv. teisi Gd. Mlv. ja üksikrühmi saata oma aadressid Tal. Gd. Malevale.

Tal. Gd. Mlv. aadress on: Tallinn, K. N. N. Ü. Lai tän. 5.

„Loodusevaatleja“ nr. 6. Populaar-loodusteaduslik ajakiri. Sisus toob G. Vilberg lühikese ülevaate „Teadusliku keele soetamisest loodusteaduste

alal“ 25-aastase püsiva töö kohta suures „keele sepikojas“, s.o. toimkondades. A. Üksip käsitab „Puisse ümbruse taimestikku“, kuna kirjutises „Pähklaid jõululaual“ G. Vilberg näitab, mida meil tarvitatakse pähkliteks ja kust need maistused pärit. E. Sits'i „Ornitoloogiline ekskursioon Kloogale“ viib meid lindude riiki huvitavas maastikus. Peale selle pikemaid ja lühemaid kirjutisi mitmelt alalt. Kirjutisi illustavad hulk jooniseid.

Põllutöökoja ajakiri „Põllumajandus“ ilmunud.

Ilmus trükist Põllutöökoja väljaandel rahvalik põllumajanduse ajakiri „Põllumajandus“ nr. 1. „Põllumajandusega“ on ühinenud järgmised seniilmunud põllumajanduslikud ajakirjad: „Karjamajandus“, „Põllumajanduseturg“, „Piimandus“, „Meie Hobune“. „Põllumajandus“ ilmub kord nädalas.

„Põllumajanduse“ nr. 1. sisu: Saatesõnaks. J. Soots. — Ajakiri „Põllumajandus“. Toimetus. — Põllutöökoja tegevusest. T. Kind. — Kriisisegaseid maaviljakuse alalhoiu küsimusi. K. Liidemann. — Puutühk. E. Haugas. — Karjalauda tööde korrastamine. P. Kalit. — Kuidas saada talvel kanadelt mune. L. Kuusental. — Metsamaterjalide valmistamisest ehituste jaoks. J. Kirsimägi. — Põllumajanduslike kinnisvarade seaduslik hind. K. Peikar. — Uusi põllumajandusesse puutuvaid seadusi. K. P. — Küsimusi-vastuseid. — PÕLLUMAJANDUSETURG: Põllumajandusesaaduste hindade liikumine. — Toodangu ja hindade kujunem. maailmaturul. J. Janusson. — Talundite võla üldsumma. J. Kurkus. — Põllum. saaduste väljavedu. Võiturg. Peekoniturg. Linaturg. Teravilja hinnad.

Põllutöökoda.

Möödunud aastal surmaläbi lahkunud skautvendi

sk. Johannes Beier'i

† 1. juunil 1932.

II j. sk. Edgar Roos'i

† 8. detsembril 1932.

mälestab

merirühm „Hülgepoegade I kari“.